

עין משפט
נר מצודה
ל:

[illegible]

דבינו חננאל

שלו מרובה משל חבריו
שנאמר אסף כי לא היה
בנו אבין של קרד
לשל כל אדם. אמר רבא
בן שבעל מתייר של
חבריו מן מתייר של
שבעלו שזר וטעין של
החבריו מן שזר וטעין.
אמר שלק רבא פתק
בביתו ענין דהו קייס.
אמר ליה רבא דאחיבא
בזרעו קטנה. וכן
אמר רב הנהיה תחזיר
כה. דאמר ליה בחדור
לדשן במלל בשדה
דאין דרבו מתייר ועלה
איהו **מתייר**.
אמר רבא מצא חמור דר
אוקמה ב' יהודה למתייר
איהו קאמר איהו לא כל
אבידה חזרה לתהודי
מצא חמור וכלי המוכין
שזר ורצה בני הדיסנים
יהיו וז' אבידה חזיר
לתהודי. תניא גמי יב
בזרעו של מתייר וקרא

אלו מציאות פרק שני בבא מציעא

[illegible][illegible]

אלה זקוק ואינו צרי כבודו. וא"כ
 תיפוק ליה מולאחותו דכבוד
 הרי"ט דוחה מילת בנו ושמינת
 ופספסו וי"ל כבוד הנציות דמת מלוה
 תמידי טפי שמוטל בדיוקן פני יס"ח
 או יאכלוהו כלבים אע"פ דכ"פ מי
 שממנו (ברכות דף כ. ופס ד"ה שצ)
 מובח דאי הוה כלאים שצ ואל מפשה
 חז"ל נדמה מפני כבוד הנציות הי"ט
 תפסו דערוס הי גזמ וציון גדול
 כדלדאמר (יבמות דף סג.) אין לך
 שששוקן יותר מאותו שהוא מהלך
 ערוס ומהכלל לא ידע"י דדמי אלא
 מולאחות אלא יאסורא כמו פסק ומילה
 וגם כרת לא: [וע' תוס' שבת: ופס' ד'
 ד"ה (סג):] **אפקרה.** שלא
 יבשלו בני אדם בלא תבול וא"כ
 הלא אמר צ"פ אין צין המודר (ד"ה
 דף מה.) אי הפקר אלא כפני שלשה
 וי"ל דהכל נמי הוה שלשה אי נמי
 דאורייתא בלא שלשה נמי הוה הפקר
 והלא דלמך שלמי פ"ק שבת (דף
 נד) ושם ד"ה דמפקר) גבינת גר
 וקדירה אפקורי מפקר להו אע"פ
 דליכא שלשה התם און סהדי דמפקר
 להו כללן שלא יעשה איסור שכינת
 כללים: **לא** חרבה בו' ואפי' תאמר
 דבימותא (דף טז) אמר רמי שאלת
 חס וי"ל דהא ודא גרמא:

אִיוּדָה אבירה. שיצין שאין
הבעלים יודעין שהיא שם:
הולדום

אי בלילותא אפי' חדא שעתא
תלתא יומי אמרינן איתרמוי

לא יהיה בך אביון שלך קודם לשל כל
אדם אלא לזקן ואינו לפי כבודו^א אמר
רבה "הכישה חייב בה אבי" הוה יתיב
קמיה דרבה הוא להנך עיז דקימו שקל
קלא ושדא בהו א"ל איחייבת בהו קום
אהרניהו יאיבעיא להו דרכו להחזיר בשדה
ואין דרכו להחזיר בעיר מהו מי אמרינן
השבה מעליא בעינן וכיון דלאו דרכיה
להחזיר בעיר לא לחייב א"ל דלמא בשדה
מיתת הוא דאחייב ליה וכיון דאחייב ליה
בשדה איחייב ליה בעיר תיקו אמר רבא
יכל שבשלו מחזיר בשל חבירו נמי מחזיר
יוכל שבשלו פורק וטוען כשל חבירו נמי
פורק וטוען רבי ישמעאל ברבי יוסי הוה
קאזיל באורחא פגע ביה ההוא גברא הוה
דרי פתכא דאופי אותביניהו וקא מיתפח א"ל
דלי ליה אמר ליה כמה שוין א"ל פלגא דרואא
יתיב ליה פלגא דרואא ואפקרה הדר זכה בהו
הדר יתיב ליה פלגא דרואא ואפקרה חזיה
דהוה קא בעי למיהדר למוכיה בהו א"ל לכולי
עלמא אפקרנהו ולך לא אפקרנהו ומי הוי הפקר
כי האי גזונא והתנן^ב בש"א הפקר לעניים
הפקר וב"ה אומרים יאינו הפקר עד שיהא
הפקר לעניים ולעשירים כשמוטה אלא רבי
ישמעאל ברבי יוסי לכולי עלמא אפקרנהו
ובמלתא בעלמא הוה דאוקמיה והא רבי
ישמעאל ברבי יוסי זקן ואינו לפי כבודו
הוה ר' ישמעאל ברבי יוסי^ג לפנים משורת
הדין הוא דעבד ד' דתני רב יוסף י' והודעת
להם זה בית חיהם את הדרך זו גמילות
חסדים [א] י' (אשר) ולכו זה ביקור חולים בה זו
קבורה ואת המעשה זה הדין אשר יעשון
זו לפנים משורת הדין: אמר מר [א] (אשר)
ילכו זה ביקור חולים י' היינו גמילות חסדים
זה נצרכה אלא י' לכן גילו דאמר מר י' בן
גילו נוטל אחד ממששים בחליו ואפי' הכי

גמילות חסדים לא נצרכה
לפנים משורת הדין דאמר
י ב' בה דין תורה אלא דיני
ס על דין תורה ולא עבדו
בידה "מצא חמור או פרה
וכן פרה רצה בין הכרמים
ורחצה אפי' ארבעה וחמשה
עשרה כמל מסלע לא יאמר
אם= כש שם בית דין מתא
ולו קודם: גמ' אטו כל הני
הכי קאמר אי זו היא כלל
עין בדרך אין זו אבידה ולא
בין הכרמים הרי זו אבידה
ב עד שלשה ימים היכי דמי
חזי לה בקרמא ויובשכתא
נמי הכי מצא טלית קרדרוס
באסרטיא

מסורת הש"ס

(א) כי יס סה (ב) סה סה
(ג) סה סה (ד) סה סה
(ה) סה סה (ו) סה סה
(ז) סה סה (ח) סה סה
(ט) סה סה (י) סה סה
(יא) סה סה (יב) סה סה
(יג) סה סה (יד) סה סה
(טו) סה סה (טז) סה סה
(יז) סה סה (יח) סה סה
(יט) סה סה (כ) סה סה
(כא) סה סה (כב) סה סה
(כג) סה סה (כד) סה סה
(כה) סה סה (כו) סה סה
(כז) סה סה (כח) סה סה
(כט) סה סה (ל) סה סה

תורה אור השלם

והזכירה אתה את
החוקים ואת החזרות
הנודעת להם את הדרך
ילכו בה ואת המעשה
אשר יעשו:
שמות יח כ
ג לא תראה את שור
אחריך או את שני נדחים
והתעלמת מהם השב
תשיבים לאחריך:
דברים כב א

הנהגות הב"ח

(א) נפ' במשנה שמו
בפעל. נ"ב ע"ל בדף
ס"ח: (ב) רש"י ד"ה זה
בית וכו' ומדות. נ"ב
ובנ"ק דף ק' פרש"י דהוא
מ"ט ונ"ע:

גליון הש"ס

דש"י ד"ה דיני בערוך
ערך מניסתא ביירסא כאן
דיני דמניסתא ופי' דדנין
בנסות:

הנהגות הגר"א

עלי למחקר:

לעזי רש"י

מרט"א (מוט"א). רגב
אדמה.

מוסף רש"י

לא יהיה כך אביון. הסוכר
מן עניות (דקסוז דג) הסוכר
בנצמץ של חבא לדי עניות
(סוודרין סוכ). זה בית
חיים. תלמוד מורה (ביס)
לבן גיל. כחור כמות
זמן לזמן (נדרים לס).